

**Een ghedenck-boeck, het welck ons leert aen al het quaet en
den grooten moetwil van de Spaingnaerden en haren
aehanck ons aen-ghedaen te ghedencken ...**

<https://hdl.handle.net/1874/36102>

E E N
GHEDENCK-BOECK.
Het welck ons Leert

aen al het quaet en den grooten moetwil van
de Spaingnaerden en haren aenhanck ons
aen-ghedaden te ghedencken.

E N D E

*de groote liefde ende trou vande Princen uyt den huysse van
Nassau, aen ons betoont, eeuvelick te onthouden.*

**Speel-wijs in dicht ghestelt door
IACOB DUYM.**

GHEDRVCKT TOT LEYDEN,
By Henrick Lodowijckszoon van Haestens/
in den laere. 1606.

GHEDENCK-BOECK

Tijtels des Ghedenck-boecx,

Vervaet in ses Boecken.

- I. *Eenen Nassauschen Perseus, verlosser van Andromeda, oft de Nederlandsche Maeght.*
- 3 II. *Het moord-dadich stuck van Balthasar Gerards begaen aenden persoon vanden Prins van Oraingnen.*
- 2 III. *De nauwve Belegheringhe ende v wonderbaerlijck Ontset der Stad Leyden,*
- IV. *De Belegheringhe ende het overgaen der Stad van Antwerpen.*
- V. *De cloeck-moedighe daed van het innemen van t Casteel ende Stad Breda.*
- VI. *Een bewijs dat beter is eenen goeden Crijgh, dan eenen gheveynsden Peys.*

2

Aenden Doorluchtigen, Hoog-

geboren Prince Mauritius van Nassau, Geboren Prince vā Oraingnen : Marck-Grave vander Veren, ende Vlißingen : Grave van Nassauven, Catzenellenbooch, Vianden, Dietz, Meurs, &c. Heer van S. Vijd, Daesbroeck, vande Stad Grave, ende Lande van Cuyck, van Munster, &c. Stad-houder, Capiteyn, en Admirael Generael der vereenichde Nederlanden.

Oorluchtighe, Hoogh-Geboren Prins, my is voorwaer seer leed datter by de menschen te veel bevonden word, dat sy niet alleen de schaed en onghelijck, jae oock den alder grootsten smaed die sy gheleden hebben seer lichtelijck heel ende al vergeten, maer oock te seer haest inden wind slaghen de groote deughden, liefde, ende trou aen haer in soo veel verscheyden manieren betoogt: Den smaed en vergheten niet alleen veel slechte en eenvoudige menschen, maer oock veel Heerē, Princen ende Regeerders vande Landen, en dat meestendeel ende principalick als haer Ouders die sulcx tor harē grooten leed-wesen hebbē moeten lijden deser wereld overleden zijn : jae tis grootelijcx te beclaghen dat sommighe jonghers niet en konnen ghe-looven oft immers niet en onthouden t'gheen dat

* ij

haer

haer Ouders, haer Vrienden, oft haer Vaderland we-
dervaren is: de deught die haer van soo veel vrome
ghetrouwe Princen bewesen is, soude oock lichte-
lick vergheten zijn, soo wanneer dat de fortuyn oft
den zeghen des Heeren wat tijds begonst te keeren.
Heeft my daer om hoogh-noodich ghedocht een
Gbedenck-Boeck, alle menschen voor te stellen, daer in
sy soo clær als in eenen spieghel sullen mogen sien
het bloetdorstich hert, den ouden haed, den heyme-
licken boosen raed, die de Spaingnaerts ende haren
aenhanck dees onse bedroefde Nederlanden gedra-
ghen hebben, ende noch draghende zijn. Al tghene
daer ick nu teghenwoordelick af schrijve, en schrijf
ick niet van hooren segghen: maer als meestendeel
met miin ooghen ghesien, en met miin ooren ghe-
hoort hebbende, ende als een die den Spaenschen
haed soo in Crijchshandel, soo in ghevanghenis, als
in verlies van miine goederen ghenoech beproeft
hebbe: niet te min heb sulcx om de welvaert des
ghemeenen Vaderlands, ende om den dienst van
uwer Excellentie Heer Vaders saligher ende hoog-
loflicker memorien gheeren gheleden. Ende hadde
verhoopt dien tot het eynde miins levens te volvoe-
ren, hadde my sulcx niet belet gheweest, door dien
(naer dat ick op de Sterckte van Lillo den algemey-
nen Vyand, als Capiteyn hadde helpen tegenstaen)
ick

ick ten laetsten op den Couwensteynschen Dijk
van de Spaingnaerden ghevanghen ben gheweest:
die my door het bevel van Mons Dragon (wiens ge-
vanghen dat ick was) tweentwintich maenden op
het Casteel van Namen hebben ghehouden : van
waer dat ick ten letsten nae het overgaen vande Stad
van Antwerpen door groot excessijf randsoen ben
uyt geraeckt, behouden hebbende door het droevich
ende langh duerich sirtten seer groot onghesontheyd
in miin beenen, soo dat ick nu schier achthien iaeren
langh qualick op den ganck ben gheweest : maer al
ist dat het lichaem gheen sonderlinghen dienst en
heeft kunnen doen, en heeft niet te min den gheest
kunnen ledich ziin van yet voor te nemen, t'geen dat
soude moghen strecken tot eer, lof, en prijs van het
doorluchtich Huys van Nassauwen, ende meesten
deel tot gedachtenis van uwer Excellentie Heer Va-
ders hoog-loflicker memorien, ende oock van uwe
Excellencie selver, die voor de welvaert van dese ver-
eenichde Landen geenen nood, gheen ghevaer, noch
vliitighen sorgh geschout en hebben, maer tot dienst
vanden Landen al ghedaen, ende by gheset hebben,
dat trouhertighe Princen eenichsins souden mogen
doen. Om het welcke te ghedencken hebben wy dit
Boeck in Dicht in ghesteltenis van *Tragedien* ende *Co-
medien* gevoeght, om dat t'geen Riim-wiis beschrevē

word aenghenamer ende ghenoechelijker is om le-
sen. Ende verhalen in dit boeck sommighe van de
voornaemste ende cloeck-moedichste daden die in
desē bedroefde tiiden in dees Landen ghebeurt ziin,
om dat het boos hert der alghemeyne vyanden van
eenen ygheliicken soude moghen gespeurt, ende in
ghedachtenis ghehouden worden: Ende bringhen
hier ten eersten voorts een elendighe ende bedroefde
Maeght vanden Poët Ovidio Andromeda genaemt,
die by de Nederlandsche Maeght oft de Nederlandē
sels gheleken word, die van Perseo verlost ende van
den Draeck, die over Zee quam bevriid word: desen
Perseum noemen wy den Nassauschen Perseum, als
wesende uwer Excellentie Heer Vader hoog-lofflic-
ker memorien, die dees bedroefde Nederlanden van
den Draeck die over Zee quam (dats vanden wree-
den Hertogh van Alven) verlost heeft. Ende alsoo
uwe Excellentie uwes Heer Vaders voetstappen in
desen deele zitt naervolghende, en in de selvighe ver-
lossinghe vol hardende, en heb ick niemand waer-
digher weten te vinden om desen Nassauschen Per-
seum toe te eyghenen ende te dediceren als uwe Ex-
cellentie, den selven biddende desen miinen arbeyd
en ionst in danck te willen aennemen. Ende alsoo
God heb lof, zedert een Iaer hervvaerts miin onghe-
sonde beenen ghebetert ende s̄chier tot haer oude ge-
sontheyd

sontheyd ziiin ghecomen, bidde uwe Excellentie dat
haer ghelieve my in wat saecken dat het oock zy, tot
haren dienst te ghebruycken, bereyd ziinde voor de
ghemeyne welvaert inden dienst van uwer Excell.
tot de eyndinghe miiner daghen, soo langhe alst de
Almogende Heer believen sal te volherden, dat ken-
ne den selvighen God die ick bidden dat hem believe
allen de daden van uwer Excell. te ghebenediiden,
ende teghen onsen algemeynen vyand overwinnin-
ghe te verleenen. uwe Excellencie in siin gheleyde
ende bewaernisse bevelende. VVt Leyden desen
eersten Januarii, 1606.

*uwer Excellencien onderdanighe ende
goetvillighe Dienaer:*

I A C O B D V Y M.

Op t'ghedaente des Dicht-Stelders.

TIs de ghedaente niet, die u overck sal volprijsen,
Noch loven t'gheenghevvracht is by u in u tijd,
Maer int aensien van sulcx, soo sal u eer bevrijsen
Hy die de Const bemind, en te overck steld met vlijd,
Het vvesen is ghetrefst, maer het overck vrint den stryd,
En beyde crijght ghy eer, tot in de letste daghen,
uws ghelijcx vweet ick gheen, t'sy oft het Momus spijt,
Men sal u t'loff altijd als vvel verdient naer draghen,
Ick vvensch dat elcken een u vvil in Const naer jaghen.

Verstoet niemand.

W. Goussier del. 1688

IN
IACOBI DVVM
Viri Nobilis
Tragœdias.

TEutonicum tractans Dumivis enthea plectrum
Quod tibe dat tragicum perlege Lector opus.
Invenies illic miseratu plurima digna,
Quæ trucibus passa est Belgica ab Hesperijs.
Et merito dices: Quenam hæc recordia, gentes
Vicina, immotis aspicere hæc manibus?
Nec cura est latè grassantem extinguere flammam?
Quam metuo ne vos hæc quoque corripiat:
Belgica sint vobis jam tandem incendia cura,
Ferte citi, paries proximus ardet, aquam.

B. Vulcanius.

10

AD NOBILEM POETAM
Dominum Iacobum Duym,
Tragoedias suas edentem.

O vos beatos ter quaterque, imo omnibus
Simul modis, queis pacem habere altam est datum,
Neque experiri militum truces manus
Savo per agros impetu grassantium:
Sed vivere aurea priscaq; illa secula,
Quum nullius metuens Arator sibi mali
Sua rura tuto bobus exercet suis.
At qua potest acerba calamitas magis
Cuiquam evenire vel quoque exitialis,
Quam nostra que nunc se insinuat in viscera,
Nostrosq; late pervagatur nunc agros?
Totiusne jam triginta retro solibus
Impune nostra pererrat hac miles loca?
Bellig; nec viderier quisquam exitus
Pacisq; vel securæ adesse spes potest.
Nempe illud est cui Dumius fidem facit:
Non ulla Iberum sancta habere sœdera,
Pacis sed obtentu illico crudelius,
Mox omnium imminere dein cervicibus:
Nostrâq; scire id, interesse plurimum.
Hoc tu tuis quando explicas Dumi metris,
Suâque tuos fideliter linguâ doces,
Solutus videre dignus esse hac qui canas
Idemque ab omnibus cani dignissimus,

G. Coddæus.

** ij

In

*In Balthasaris Gerardi execrandum facinus, a Nobili
viro Iacobo Duymio vernacula lingua conscriptum.*

Iberi scelus improbum, dolusque,
Victori miserabilis Batavo,
Cum princeps populique patriæque,
Vno concidit impetitus ictu, -
Nostro cum steterat prius cothurno,
Favit maxima Leida, favit ipsa
Totis plausibus annuens imago:
Favit Douza sui pater Lycei,
Favit maxima Cæsaris propago,
Et Graiæ columen Faber Camenæ,
Et Groti pia cura, Scriverique,
Et Graias Latiasque qui Camenas
Et Graias Latiasque amaret artes.
Muto cætera gens stetit theatro
Solis nescia gestibus doceri.
Verat Duymius: & vetans latere,
Belgâ protenus induit cothurno.
Belgæ Belgia plaudit: &, quid, inquit,
Rem decet populique patriæque,
Et patrem populique patriæque
Qui Belgis perijt, loqui Latinis?

Stans pede in uno

Daniel Heynsius.

A D

AD

Nobilissimum virum

D. IACOBVM DVYM,

Affinem suum.

Α'λλοτ' ἀμυνεις ὄπλοισι, ᾧ Φίλε, τὸ Βέλγιον, ἠδὲ
Πρὸς κείνον κρατερῶς ἄλγεα πολλὰ ἔτλης.
Νυνὼ σοι ἐπίσι τέλαν γῆρας καὶ σάιο ἀβληχεῖα
Κῶλ' ἔσσι δὲ δύνα' ἔξρον Ἄρηα μένειν.
Οὐχ' ὅμως πάεισι τῶν ἡμῶν πατερίδα σώζειν,
Πρὸς τε μάχῃσιν ἄλλης Ὀδονέας καλέειν.
Ἄλλ' ὡς ἀνδράϊος ἐφίλεις ὄπλοισι μάχεσθαι,
Οὕτως νυνὼ πολεμῆς γνωμονικῆσι βίβλοισι.
Γνωμονικῆσι βίβλοισι πολεμῆς, ἐνὶ οἷσπερ ἄρισται
(Ὡς ὁ γεφύριος γεφύριον) ἐχθρὸν ἔβησε γεφύριον.
Ὡς ἡμεῖς ἐξοπίσω κρατερῶς τὸν κείνον ἀλέξει,
Καὶ χαμετῶν, παῖδας, πάντα τε λοιπὰ σὴ
Χαίρ' ᾧ γεῖμα καλὸν, ἢ χαίρ' ᾧ εὐσεβὲς ἔργον.
Ὡς αἰεὶ ἡμῶν πατερίδι γεῖμα ἔσθι.

IOHANNES ZVVAERDECROON.

Idem ad Posteritatem.

SI pia posteritas nostros tu scire labores
Virtutemque ardes, haec monumenta lege.
Sæva superstitio quam sit, quam dira Tyrannis
Discere si affectas, haec monumenta lege.
Quamquæ suos divina fides non deserat usquam
Cernere si mens est, haec monumenta lege.
Auriacique cupis, si tu cognoscere amorem
Dumei versus haec munimenta lege.

** iij

Tot

Tot Hopman
Ionckheer Iacob Duym
van Leuven.

Ick volgh u Ioncheer Duym, hoe vvel met swacke wlerckē
Het is soo als ghy seght, daer staet vvel op te mercken
vvat moet vvil en vvat quaet, vvat schand en vile ymij,
In Neerland heeft ghepleecht de Spaensche tyrannij.
Daer teghen raed ghy vvel de trouwicheyt t' aenschouwen
Van d' Arafijnsche Helden Vorste van Nassouwen.
O verckelijcke man! o die vant Spaensch ghevveld
Oock kommer hebt gheleen, dat ghy haer nu vergheld.
Al is by haer de ganck een vveynich u benomen,
De Duym is heel en gaeff, en met de Duym de hand,
Die sett hier by gheschrift u vvonderlijck verstand.
Soo dat die vvielen vvaert een Hopman sonder schromen
Al nae den eyfch van Mars, sult even vviyd beroemt,
Nu dat ghy Musabou, ons Hopman sijn ghenoeemt.

147
Tot den selfden.

Nu vind' ick waer te zyn, en niet by hem gheloghen
Die vvel ons eertijds heeft met fabulen bedroggen,
Dat Leuven niet alleen gheleerde mannen heeft,
Maer oock veel vwapentuers en dapper helden geest.
Siet Jonckbeer Duym, siet een, die cloeck'lick heeft gbestreden
End' al vvat lijdelick vvas voor 't vrij ghemoed gheleden.
Maer nude sneeuwv opt hoeft en baert seer dicke leyt
En niet soo als hy plagh ten oorloch is bereyt,
Soo groeyt hy even vvel in liefd', en kan niet rusten
Ons brengend aen den dagh nieuwv spelen menichsout,
Daer't Nederland seer veel, maer Spaingien niet of hout.
O ijvert doch soo voort, en schrijft niet dan met lusten,
O dobbel rijcke man, als hier te lande gheen.
vvat daer vvee moy me zyn, dat hebt ghy Duym alleē.

P. S.

Op het Ghedenck-boeck vanden uytnemenden
Dichter Joncheer Jacob Duyym.

Sonnet.

Begeesticht heeft Apollo u hoest met heyligh woeden/
D Duyym en al besiet dijn gheestigh vroom ghedicht/
Soo dat sijn voorhoest niet des tijds aenvecht en swicht:
Ons woeste sang Godin aldus ghy comt ten goeden.
Soo Duyym de hand versterckt sy macht heeft door u voeden:
Want ghy met stoffen schoon haer op het hoogste sticht
Dhengst borne u wel gherijst na lust u valt soo lichte
Dat avische Zanneel heel jammerlijck bebloeden.
Als met blyeyndigh spel te maken los van rou.
En singht alsins den loff der Helden van Nassou
Die seldsaem in den schilt thoest voeren van Medusa.
Ghedenc-Boeck van hun deught dit edel huns verschoont/
Daer voor dy ons Godin met Louwer thoest becroont
En ghy mencht segghen vrij tot haer/ *Io bou dy Musa.*

Een is noodigh.

Karel van mander.

Sonnet

Tot ernstelicker gedenckenisse onser vriendschap
op t' Ghedenck-boeck van Jonckheer

IACOB D V Y M.

WJe eens door ijver brand om sien een const'lick rond
Een seer schoon heerlick werck/jae onvolpzenen wercken,
By nae van dien t'ghetal van Pallas hier te mercken/
Met wien oock desen Held gheslacht heeft een verbond.

Hier ist nu weer te doen ! hier hoozt men op den stond
Den hatelicken Grim ! t'werd cont in alle percken/
Dat dese vrome Man t'hoofst van veel hooghe Clercken
Nu grooten prijs betreft/dus grim/houd toe den mond.

Swijcht oock end' s'wicht te gaer die hebben hoor gheweest
End' die noch erghens zijn/end' die nae sullen comen/
Dees ist/en salt oock zijn onder wel veel de meest.

Die lot des Maeghets schoot des Gedens zijn ghenomen.
T'is waer/ich segt t'is waer/ich roept oock hier op t'rupin/
Ghy veel sult vingher's zijn/doch desen held de Dym.

God is vvonderlick

H. Van Delmanborst.

Clinck-

Clinck-Dichten.

Cort inhoud des Boecx, en loff des selfs.

Shijelic de liefd' oprecht' is recht' sijck een proeff-steen
Van elck hert en ghemoed: sy leert/jae oock den blinden
Waer toe elck sonder vrees/hem deuchsamich wil wenden/
So siet men in dit Boeck/wat is van sulcken een
Die hem door diefd' en Trou/voor s'lands welvaert gemeen
Elijff stelt eerlic te pand/niet achtend' over senden
Van placaten seer wreed/en Tyrannich te schenden
Al die s'lands welvaert goet/ met eenen Prins seer reet
Soecken te houden vuy/voor brand/rooff/ende moord
En tghebuyc oock toessaen/van r' Goddelicke woord/
Zwelck heeft ghedaen ons Prins/uyt het huys van Nassouwen.
Dies hy alhier te recht'/Perseus onversaecht
Loffbaer wert affghebeeld/die ons Neerlandsehe Maecht
Als een Verwinner cloeck/verloft heeft uyt r' benouwen.

Doel kond ghy hier in sien/als in een spiegel claar
Wat een tyrannich hert/vermach door boose daden
Hoe dat den Coninc wreed/van Spaignen gaer aenraden
Dalthasar Gerards valsche/te zijn een moordenacr
Van sulck loffbaren Prins/die als een enghen Daer
Sijn Onderfaten al/bevrijd had van veel schaden/
Maer God de Heer die doch/nimmermeer wil versmaden
Die sijn Godsalich woord/by blijven openbaer
Heeft weder op gheweckt/uyt d' affghehouwen Stronck
Twee goede Spruyten vroom/d' een cloeck/en d' ander Jonck/
Die men haer Vaders dood/heeft sien/en noch siet wicken.
Noch wert hier me verhaelt/de belegheringh' vast
Van de Stad leyden swack/heel bitter aenghetast
En r' wonderbaer ontfet/door r' water elck ghebleken.

Hier

18
Hier werd oock noch verelaert/hoe Antwerpen planfane
Heel dicht omringhelt was/al van de Spaensche Spechters
En hoe Parma seer loos/haer soo cloeck deed bevechten/
Dat ('laes) het schoon inweel/ moest vallen in sijn hand-
Waer naer ghy hooren sult/ met wat een cloeck verstand
Weynich van't Neerlands volck/ weer wisten uyt te rechten
Pinnemen des Casteels van Breda als vroom k nechten/
In een Turf- schip verbergh/ cloeck moedich en vailliant.
Int lest vind' ghy bewijs/ dat d'oprechte Griech goed
Boor een bevehnsden Peps/ t'land beter oock behoed
En vryd van Tyranni/ sulcx beter is te prysen:
Dies leest en looft met my/ dit schoone heerlick werck/
Zwelck met arbeyd en lust/ niet heeft ghemaectt een Clerck/
Maer een oprecht Poet/ naer const sijns wercx uyt wysen.

Dies den Lauriren Erans / daer men Homerus hoost
En veel Poeten meer/ oyt loffbaer sach me croonen/
Als men recht oordeel gheeft/ en niemand wil verschoonen
Behoort hem waerdich toe/ dees Dichter (my gheloost)
Want hy in dit sijn werck/ veel Dichters so verdoost/
Dat men ghewis vermoed/ de Muse met hem woonen/
Sulcx men sijn loffbaer werck/ vrijmoedich wel mach toonen
Die van Pallas wijsheyd/ niet heel en sijn beroost/
Vernids het is ghewracht/ los/ vrij/ van smet/ off schyum
Een mijner besten vriend/ mi genaemt Jacob Duym.
Wiens wel verdiende loff/ ick niet heb willen smoooren/
Maer door dees mijn cleyn jonst/ te maken soeck bekent
Dat reden-rijckers const/ van *Liesd' es t' Fondament*/
En dat men oock uyt liesd/ veel Consten siet oorbooren.

Verstoot niemandt. 1606.

Retrograde.

Waerdigh' exempelen veel / t' Gedenck-boeck ons
verhaelt/

Verhaelt ons t' Gedenck-boec/ veel exempelē waerdig/

Aerdig Doeet/ als constich/ en ongefaelt/

Ongefaelt en constich/ als Doeet aerdig

Bloeynde Kethozijcklijc/ altijt volhaerdig/

Volhaerdig altijt/ Kethozijcklijc bloeyende:

Bloeyende liebelick/ constich/ en oock vaerdig :

Vaerdig en oock constich/ liebelick bloeyende

Verlatende tweedzacht/ zijt reyn const moeyende/

Moeyende const reyn zijt/ tweedzacht verlatende/

Hatende zijt Zoilum/ en Homum verfoeyende

Verfoeyende Homum/ en Zoilum zijt hatende

Bekent zijt ghy Doeet moderne/ const vatende

Vatende const/ moderne Doeet/ ghy zijt bekend/

Wāt ghy toont hier voorwaer dat Liefd' est t'fondament.

Wacckt op die slaept.

I. Haerman.

Idem Incarnatie.

Ho Vd t' Ghedenck-boeck Van DVIIIM In eeren/

Ghedaen Van een seer aerdich Doeet/

Het kan V Van Liefd en tro V Leeren/

En Van t' Spaens ghe V Ve Lt een fraal bescheet.

Sonnet

Opt Gbedenck-boeck der Spaenscher Tyrannie, ende des vve-
derstands der Mogender Heeren Staten door de Princen
uyt den huysse van Nassauvv gedaen, in Dicht ghestelt
door Ionckheer Iacob Duym.

Gedenckt al met boozraet wat in boozleden tijden
(hoe wel sulcr veel verdoot) vā menich boos tyāt/
Egemeynte Christi heeft int gantsche Nederlant
Dooz tbloetdorstich verbolg so deirlick moetē lijdē.
De Steden/sterckte sterck/woud elc vā hem bestrijden/
En dochten menich mensch te bzingen totten bzant/
Het geweld meynden sy te crijghen d'overhant
En int bloetstortē groot sagh elck een haer verblidē.
Ooc leert u t Gedenck-boeck hoe den Nassauschē stam
d'Alfachtichs diers macht nam/dat daer uyt Spain-
gnen quam/
Hier vā en sach men noyt bewijs so claer booz desen/
Want het u onghhebepnst van alles onderricht/
Eer en prijs moet de hand en Duym booz dit gedicht
En dit boeck hebben ooc daer ghyt al in kond lesen.

Die seect: word Binder.

P. D. V.

Sonnet.

Op het const-rijck Ghedenck-boeck
ghemaect.

Doorstet dit Boeck die roemt te hebben veel ghelesen
Ionck en oud aenmeret doch des Spaingnaerts handel fier
Heerlijck in dicht ghestelt, hoe dat tot swaerd en vier
In Neerland hebben sy veel menschen licht verovesen,
Alsoo dat dit boeck wel te recht mach zyn ghepresen
Claer leeret u voorwaer des wyands vreed bestier,
Om t' Land te bringhen heel te niet en in dangier,
Betoont van haer aen ons, jae aen Duym selfs voor desers
V leeret oock ronduyt de groote liefd' en trou
Sonderlingh van elck Prins van het huys van Nassou,
Die daegh'lijcx noch voor ons soo troulijck vraget leuen,
V sy dit constich verck (soo t'hoort) wel aenghenaem,
Yeder danck grootlijcx Duym verhoogt sijne eer en faem,
Met den Laurier croont hem als Poët veerd verbeven.

Liefde baert vrede.

P. Vergeelsucne.

22

**Op het Ghedenck-boeck des hoog-vermaerden
Poets Jonckheer Jacob Duym.**

Wer blijft ghy die u roemt der const van Nedenrijcken
En noyt hebt eenich dicht uyt reyne jonst gheseld/ (welc
Van t' Spaignaerts moerwil groot/haer cracht en haer ge-
Noch t' Sprincen liefd en trou/die hy heeft laten blijen.

*Dy Mauritz vrome daed heb ghy wel blijen tijken/
Maer noyt tot sijner eer u const doch yet vermeld
Eer moet u eeuwich zijn/ o Jacob Duym ghy Held/
Ghy Drabandschen Poet/ghy gaet met den prijs strijken*

*Clio die stercke u hand / Pallas maeckt u vermaert:
Dit Ghedenck boeck seer wel toont uwen trouwen aert/
D constich werck dat blinck veir boven de robijnen/*

*Ghy draecht den Laurier crans/u werck verdienet hier/
Met Mirth-tacken seer fraey ciert u slaep kamer fier/
D const en uwen naem sal boven de Son schijnen.*

Door hoop comt troost.

P. Hoverder.

Tot de Inwoonders des Landts.

BIdt, vvaect, geest, tis nu tijd, laet het u niet verdrieten,
 Tis voor t Land, voor u selfs, voor u vvijs, voor u Kint,
 Soo mooght ghy vveer den troost van t' Goddelijck vvoord
 ghemeten, (mint,
 Maeckt u het Spaenscb jock quijt, s' Lands vvijsheyd doch be-
 Een goe saeck int lest door crijgh oft Redcn verwint.